

به سوی فلسفه‌ای برای عکاسی

نویسنده: ویلم فلوسر ۰۰ مترجم: علی صارمی ۰۰ ویراستار: افشنین لطفی

ناشر: کتاب پرگار ۰۰ نوبت چاپ: اول ۱۴۰۱ ۰۰ شمارگان: ۵۰۰ نسخه

صفحه آرایی: کوروش شبگرد ۰۰ طراحی جلد: نسیم برجیان ۰۰ مدیر تولید: آرش کمالی

شابک: ۹۷۸-۶۶۲۲-۶۶۲۴-۲۵-۱

مرکز توزیع: کتاب پرگار ۰۰۹۱۲۵۳۴۷۸۴۵ - ۰۲۱۶۶۹۶۲۴۳۲

فروشگاه اینترنتی: www.pargarbook.com

www.ketab.ir

عنوان و نام پدیدآور: به سوی فلسفه‌ای برای عکاسی / ویلم فلوسر؛ ترجمه علی صارمی.
سرشناسه: فلوسر، ویلم، ۱۹۲۰ - ۱۹۹۱ م.م.
مشخصات نشر: تهران: کتاب پرگار، ۱۴۰۰ // مشخصات ظاهری: ۱۵۲ ص
عنوان اصلی: Towards a philosophy of photography, 2000
عنوان دیگر: دربار فلسفه عکاسی // شابک: ۹۷۸۶۲۲۶۴۲۴۲۵۱
شناخت افزوده: صارمی، علی، ۱۳۵۸، مترجم
موضوع: عکاسی - فلسفه عکاسی - Philosophy -Photography
ردیبندی دیوبی: ۷۰۷۱ // ردیبندی کنگره: TR ۱۸۳
شماره کتابشناسی ملی: ۸۷۷۴۱۸۷ // وضعیت فهرستنویسی: فیبا

فهرست مطالب

۹	مقدمه مترجم
۱۷	مقدمه
۱۹	اول: تصویر
۲۹	دوم: تصویر تکنیکی
۳۹	سوم: آپاراتوس عکاسی
۵۵	چهارم: عمل عکاسی کردن
۶۵	پنجم: عکس
۷۵	ششم: پخش عکس
۸۷	هفتم: دریافت عکس
۹۹	هشتم: جهان عکاسی
۱۱۳	نهم: ضرورت فلسفه‌ای برای عکاسی
۱۲۳	دهم: واژه‌نامه
۱۳۱	بی‌نوشت‌ها
۱۳۹	پسگفتار ترجمه انگلیسی
۱۴۹	معنای چهارم تصویر: (دعوت فلوسر برای تصور جهان)

مقدمهٔ مترجم

من عاشق زبان هستم، عاشق زیبایی اش، غنایش، رازآوردگی، و افسونش. فقط وقتی واقعاً خودم هستم که حرف می‌زنم، می‌نویسم، می‌خوانم، یا وقتی زبان در دونم نجوا می‌کند و مشتاق است که به بیان درآید، اما همچنین به خاطر فرم نمادینش که هستی در آن می‌زیند، در حجاب می‌رود، و آشکار می‌شود. راهی است که به واسطه‌اش با دیگران ارتباط برقرار می‌کنم، زمینهٔ جاودانگی و دوام است، موضوع ابزار هنر است. زبان تعهد من است. با زبان است که واقعیتم را درک می‌کنم و از طریق خود زبان است که به سوی افق و شالوده‌هایش و خاموشی وصف ناپذیر می‌لغزم. فرم آینی من است. شاید هم راهی است که خودم را در آن گم می‌کنم.

وبلم فلوسر

وبلم فلوسر، فیلسوف و نویسندهٔ اهل جمهوری چک امروزی، در ماه مه ۱۹۲۰ در یک خانوادهٔ یهودی در پراگ به دنیا آمد. خانواده او اهل شهر کوچکی در منطقه بوهم^۱ بودند، جایی که پدرش به شوختی درباره آن می‌گوید: «بوهم مرکز اروپا است. دهکده‌ای که ما در آن زندگی می‌کردیم مرکز بوهم است. در میدان مرکزی یک چراغ وجود دارد، بنابراین اگر به آن چراغ نگاه کنید به مرکز جهان می‌نگرید.»

۱. بوهم (در زبان چک: Čechy، به المانی: Böhmen) سرزمینی تاریخی در اروپای مرکزی است که امروزه در بخش غربی جمهوری چک جای گرفته است. این سرزمین به صورت سک پادشاهی در قلمرو امپراتوری روم اداره می‌شد و بعدها به عنوان استانی به امپراتوری هابسبورگ اتریش ضمیمه شد. از سال ۱۹۱۸ تا ۱۹۳۹ و دوباره از سال ۱۹۴۵ تا ۱۹۹۲، این سرزمین جزوی از خاک کشور چکسلواکی محسوب می‌شد و از ۱۹۹۲ به بعد بیشتر خاک کشور چک را در بر گرفته است. بوهم، به عنوان بخشی از اروپا، کانون پرخورد تضادهای مذهبی و قومی بوده و این خود عاملی مؤثر در توسعهٔ فرهنگی این سرزمین است. عامل تعیین‌کننده در فرهنگ بوهم نفوذ چندجانبهٔ بخش‌هایی از فرهنگ آلمانی، فرهنگ چکی، و فرهنگ یهودی است. نویسنده‌گان مهمی همچون فراتس کافکا، یاروسلاو هاشک، کارل چاپک، میلان کوندرا، و موسیقی‌دان مشهور گوستاو مالر زاده و پرورش یافته فرهنگ بوهم هستند.